

[Landbrugsministeren.]

tro på, at man skulle kunne gennemføre disse reduktioner, i hvert fald ikke før man har undersøgt det nærmere og fået lidt mere fast grund under fødderne, end man hidtil har haft.

Jeg vil gerne sige til det ærede medlem hr. Mose Hansen, at det er rigtigt, at man har fremhævet kulturmiljøets betydning for de unge her i København, men det er slet ikke rigtigt, at det er, skal vi sige hovedargumentet for de unge. Det er et af argumenterne, men der er så mange andre rent praktiske forhold, der gør sig gældende. Der er arbejdsmuligheder, fortjenstmuligheder, som for mange er forudsætningen for, at de i det hele taget kan studere ved landbohøjskolen. Alt det praktiske må man i hvert tilfælde tage med ind i bedømmelsen af de unges stillingtagen. Jeg har oven i købet hørt, at de unge på landbohøjskolen er kede af — unge bliver ikke fornærmede, de bliver kede af det — at jeg ikke har rådført mig også med dem, inden jeg fremsatte mit lovforslag. Jeg forstår, at de har ønsket at give det den stærkeste mulige anbefaling, i alt fald med hensyn til, at skolen bliver på stedet. Nu ved jeg ikke — det vil jeg overlade til andre at afgøre — om man også kan indrangere alle de unge studerende på landbohøjskolen under sagskundskaben; jeg mener, man kan gøre det.

Det ærede medlem hr. Mose Hansen sagde, at man jo måtte kunne overvinde de tekniske vanskeligheder ved en flytning, det har man gjort andetsteds. Her tror jeg at det ærede medlem er lidt på gyngende grund. Jeg kender intet eksempel nogetstedsfra på, at man har flyttet en 100-årig institution som den kgl. veterinær- og landbohøjskole over en strækning som fra Frederiksberg til f. eks. Odense. Mig bekendt er det ikke sket nogetsteds i Europa eller uden for Europa, men jeg tør ikke sige, om mit kendskab er tilstrækkeligt. Jeg er derfor tilbøjelig til at give det ærede medlem hr. Morten Lange ret i hans betragtninger.

Jeg synes, at vi her meget stærkt må skelne mellem flytning af en bestående, i dette tilfælde en 100-årig, institution, med et i dette lange åremål udbygget samarbejde med andre institutioner, en rod-fæstet, fastgroet institution, og en ny-

oprettet institution. Det er noget ganske andet at skulle rive alt dette op med rod og flytte det til en helt anden egn i landet, end hvis der var tale om at nyoprette en institution.

Jeg vil i denne forbindelse — for at der ikke skal være nogen misforståelse vedrørende mit standpunkt — sige, at de undersøgelser, vi hidtil har iværksat, tyder på, at en udbygning af landbohøjskolen til 1 500 elever skulle dække en ret lang år-række. Men tiden rider hastigt, og hvis nye undersøgelser skulle godtgøre, at der bliver tale om mange flere, kunne der blive behov for flere skoler. Skulle det være tilfældet, skal det ikke møde nogen modstand fra min side — tværtimod; i så fald bør vi bygge en sådan ny skole vest for Store-Bælt.

Til allersidst blot dette: man har nu igen i dag fra alle sider givet tilslutning til en udbygning af den kgl. veterinær- og landbohøjskole. Man er enig om, at dette bør klares hurtigt, og det synes jeg er rigtigt. Vi skylder dansk landbrug at gøre det hurtigt, vi skylder dem, der står i undervisningen og forskningen, at gøre det hurtigt. Vi har simpelt hen ikke råd til at lade være, og det er, som jeg sagde før, en dårlig forretning at vente. Netop nu er det nødvendigt at give uddannelse, forskning og videnskabeligt arbejde i alle forgreninger de bedst mulige arbejdsvilkår.

Jeg kan beklage, at ikke alle i tinget, måske ikke engang et flertal, synes, at mit forslag er det ideale, men til gengæld glæder jeg mig over, at alle har givet udtryk for, at de vil være med til i fremtiden at sikre landbohøjskolen gode arbejdsvilkår. For mig er dette ikke et spørgsmål om København eller provins; det er ene et spørgsmål om, hvad der bedst tjener landbohøjskolen og landbrugets tarv og derigennem det samlede samfund.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Carl Petersen: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.